

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՄՐՑԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

8 հոկտեմբերի 2024 թվականի թիվ 673-Ա

**«ԼԵՎ 7» ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՄԲ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ
ՆԿԱՏՄԱՄԲ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋՈՑ ԿԻՐԱՌԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ**

Մրցակցության պաշտպանության հանձնաժողովը (այսուհետ նաև՝ **Հանձնաժողով**) 2024 թվականի հոկտեմբերի 8-ի նիստում, քննարկելով «ԼԵՎ 7» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության (այսուհետ նաև՝ **Ընկերություն**) նկատմամբ պատասխանատվության միջոց կիրառելու մասին հարցը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց

1. Վարույթի ընթացքի հակիրճ նկարագրությունը.

Հանձնաժողովը 2024 թվականի հուլիսի 16-ի «ԼԵՎ 7» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության կողմից տնտեսական մրցակցության բնագավառում իրավախախտման վերաբերյալ վարույթ հարուցելու մասին» թիվ 421-Ա որոշմամբ (այսուհետ նաև՝ **թիվ 421-Ա որոշում**) հարուցել է թիվ ՀԳ-03196/24 վարույթը (այսուհետ նաև՝ **Վարույթ**):

Ընկերությունը թիվ 421-Ա որոշումը ստացել է 2024 թվականի օգոստոսի 1-ին, սակայն Վարույթի առնչությամբ Ընկերության գրավոր դիրքորոշում սույն որոշման ընդունման պահի դրությամբ Հանձնաժողովում չի ստացվել:

Հանձնաժողովի գլխավոր քարտուղարի 2024 թվականի օգոստոսի 28-ի թիվ 009956 գրությամբ (այսուհետ նաև՝ **թիվ 009956 գրություն**) Ընկերությանն առաջարկվել է ներկայացնել Հանձնաժողովի անբարեխիղճ մրցակցության վերահսկողության վարչության (այսուհետ նաև՝ **Վարչություն**) կողմից կազմված «ԼԵՎ 7» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության վերաբերյալ թիվ ՀԳ-03196/24 վարույթում առկա փաստական հանգամանքների մասին» տեղեկանքի (այսուհետ նաև՝ **Տեղեկանք**) առնչությամբ գրավոր դիրքորոշում, սակայն Ընկերության գրավոր դիրքորոշումը Հանձնաժողովում չի ստացվել:

2. Վարույթի հարուցման առիթի և հիմքի հակիրճ նկարագրությունը.

Վարչությունը 2024 թվականի հուլիսի 15-ի թիվ ՄՊՀ-008010 զեկուցագրով առաջարկել է Ընկերության կողմից տնտեսական մրցակցության բնագավառում իրավախախտման հատկանիշների առկայությունը պարզելու նպատակով հարուցել վարույթ:

Վարույթը հարուցված է հեղուկացված գազի իրացման առնչությամբ Ընկերության վարքագծում հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցության հատկանիշների առերևույթ առկայության հիմքով:

3. Ընկերության դիրքորոշումը.

Վարույթի առնչությամբ Ընկերության գրավոր դիրքորոշում Հանձնաժողովում չի ստացվել:

4. Հանձնաժողովի կողմից պահանջված և ստացված փաստաթղթերը և այլ տեղեկատվությունը.

1. Հանձնաժողովի նախագահի 2024 թվականի հունիսի 6-ի թիվ ՄՊՀ-006301 գրությամբ Հանձնաժողովը դիմել է Շուկայի վերահսկողության տեսչական մարմնին (այսուհետ նաև՝ **Տեսչական մարմին**)՝ ի թիվս այլնի խնդրելով Ընկերությանը պատկանող Վաղարշապատ, Բաղրամյան-Մանուշյան փ., 32 հասցեում գործող գազալցակայանում (այսուհետ նաև՝ **Գազալցակայան**) իրացվող հեղուկ գազի՝ համապատասխան չափագիտական կանոններին և նորմերին համապատասխանությունը պարզելու նպատակով ստուգում իրականացնել և դրա արդյունքները տրամադրել Հանձնաժողովին:

Տեսչական մարմինը 2024 թվականի հունիսի 13-ի գրությամբ, ի թիվս այլնի, հայտնել է, որ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2019 թվականի հունիսի 6-ի թիվ 730 որոշմամբ հաստատված՝ չափումների միասնականության ապահովման ստուգման վերաբերյալ ստուգաթերթի 1-ին և 2-րդ կետերին համապատասխան Գազալցակայանում իրականացվել է ստուգում (այսուհետ նաև՝ **Ստուգում**), որի արդյունքում հայտնաբերվել է «Չափումների միասնականության ապահովման մասին» օրենքի 6-րդ հոդվածի 3-րդ մասի խախտումներ, այն է՝ օրենսդրական չափագիտության ենթակա չափման միջոցները չեն համապատասխանել օրենսդրությամբ սահմանված պահանջներին (արձանագրվել են հեղուկ գազի թերլիցքավորումներ):

2. Հանձնաժողովի նախագահի 2024 թվականի հունիսի 18-ի թիվ ՄՊՀ-006817 գրությամբ Հանձնաժողովը դիմել է Տեսչական մարմնին՝ ի թիվս այլնի խնդրելով Ստուգմանն առնչվող բոլոր փաստաթղթերի պատճենները տրամադրել Հանձնաժողովին:

Տեսչական մարմինը 2024 թվականի հուլիսի 10-ի գրությամբ, ի թիվս այլնի, տրամադրել է Տեսչական մարմնի ղեկավարի 2024 թվականի հունիսի 7-ի «ԼԵՎ 7» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերությունում չափումների

միասնականության ապահովման նկատմամբ վերահսկողություն իրականացնելու մասին» թիվ 495-Ա հրամանի, Չափումների միասնականության ապահովման ստուգման վերաբերյալ ստուգաթերթի (այսուհետ նաև՝ **Ստուգաթերթ**), Տեսչական մարմնի 2024 թվականի հուլիսի 8-ի «Չափումների միասնականության ապահովման նկատմամբ վերահսկողություն իրականացնելու մասին» թիվ 495-Ա ստուգման ակտի (այսուհետ նաև՝ **Ստուգման ակտ**) և Տեսչական մարմնի 2024 թվականի հունիսի 10-ի «Աշխատանքային չափանմուշի միջոցով լիցքավորվող հեղուկացված ածխաջրածնային գազի քանակի և վառելիքաբաշխիչ աշտարակի էլեկտրոնային հանգույցի ցուցիչի համապատասխանության ստուգման վերաբերյալ» արձանագրության (այսուհետ նաև՝ **Արձանագրություն**) պատճենները:

3. Ստուգաթերթի «Չափումների միասնականության ապահովման ստուգման հարցաշար»-ի համաձայն՝ ի պատասխան «Արդյո՞ք օրենսդրական չափագիտության ենթակա ոլորտներում կիրառվող չափման միջոցները համապատասխանում են օրենսդրությամբ սահմանված պահանջներին» հարցին նշված է «ոչ, առկա չէ, չի համապատասխանում, չի բավարարում» արտահայտությունը:

4. Ստուգման ակտի համաձայն՝ Ընկերությունը 2022 թվականի օգոստոսի 15-ից զբաղվում է հեղուկացված ածխաջրածնային գազի մանրածախ վաճառքով ք. Վաղարշապատ, Բաղրամյան-Մանուշյան 32 հասցեում՝ օգտագործելով 1 հատ վառելիքաբաշխիչ աշտարակ 2 հատ ճկափողերով: Ընկերությունում ստուգումն իրականացվել է Ստուգաթերթի հիման վրա: Այցելելով գործունեության հասցե՝ իրականացվել է ստուգաչափված չափանոթով լիցքավորվող վառելիքի (հեղուկացված ածխաջրածնային գազի) քանակի և վառելիքաբաշխիչ աշտարակի էլեկտրոնային հանգույցի ցուցիչի համապատասխանության ստուգում, որի արդյունքում հայտնաբերվել է շեղում՝ վառելիքաբաշխիչ աշտարակի ճկափողերից մեկի արտացոլած ցուցանիշը կազմել է 15 Լ, աշխատանքային չափանմուշի արտացոլած ցուցանիշը՝ 9.9 Լ, փաստացի շեղումը կազմել է 5.1 Լ, որից թույլատրելին կազմել է 0.10 Լ, թույլատրելի շեղումից պակաս էր 5 Լ: Վերը նշված թերությունների համար Տեսչական մարմնի ղեկավարի կողմից չափման միջոցի շահագործումն արգելվելու մասին կարգադրագիր չի տրվել, քանի որ 2024 թվականի հուլիսի 1-ին նշված թերությունները վերացվել են:

5. Պետական եկամուտների կոմիտեի (այսուհետ նաև՝ **ՊԵԿ**) պաշտոնական կայքի տվյալների համաձայն՝ Ընկերության գործունեության տեսակը G46.71.1-ն է՝ հեղուկացված վառելիքաբաշխի մեծածախ առևտուր:

6. ՊԵԿ տեղեկատվական տվյալների շտեմարանում առկա տեղեկատվության համաձայն՝ :

5. Գործի բազմակողմանի լրիվ և օբյեկտիվ քննարկման արդյունքում Հանձնաժողովը հաստատված է համարում հետևյալ փաստական հանգամանքները.

1. Ընկերության՝ օրենսդրական չափագիտության ենթակա ոլորտներում կիրառվող չափման միջոցները չեն համապատասխանել օրենսդրությամբ սահմանված պահանջներին:

2. Ստուգաչափված չափանոթով լիցքավորվող վառելիքի (հեղուկացված ածխաջրածնային գազի) քանակի և Ընկերության վառելիքաբաշխիչ աշտարակի էլեկտրոնային հանգույցի ցուցիչի համապատասխանության ստուգման արդյունքում հայտնաբերվել է շեղում՝ Ընկերության վառելիքաբաշխիչ աշտարակի ճկափողերից մեկի արտացոլած ցուցանիշը կազմել է 15 Լ, աշխատանքային չափանմուշի արտացոլած ցուցանիշը՝ 9.9 Լ, փաստացի շեղումը կազմել է 5.1 Լ, որից թույլատրելին կազմել է 0.10 Լ, թույլատրելի շեղումից պակաս էր 5 Լ:

3. ՊԵԿ պաշտոնական կայքի տվյալների համաձայն՝ Ընկերության գործունեության տեսակը G46.71.1-ն է՝ հեղուկացված վառելագազի մեծածախ առևտուրը:

4. Ընկերության 2023 թվականի տարեկան ընդհանուր հասույթի չափը կազմել է
ՀՀ դրամ:

6. Վարույթի փաստական հանգամանքների և վերաբերելի իրավական նորմերի ուսումնասիրության և վերլուծության արդյունքում Հանձնաժողովը եզրահանգում է հետևյալին.

1) Ընկերության կողմից իրավախախտում կատարված լինելու հարցի կապակցությամբ.

Վարույթը հարուցված է հեղուկացված գազի իրացման առնչությամբ Ընկերության վարքագծում հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցության հատկանիշների առերևույթ առկայության հիմքով:

Վարույթում քննարկվող հարցերի վերաբերյալ Ընկերության գրավոր դիրքորոշում Հանձնաժողովում չի ստացվել:

Հաշվի առնելով վերոգրյալը՝ Հանձնաժողովը, նախևառաջ, հարկ է համարում անդրադառնալ հետևյալ հարցադրումների պարզաբանմանը.

1. Ինչպե՞ս է դրսևորվում անբարեխիղճ մրցակցություն իրավախախտման օբյեկտիվ կողմը.

2. Ինչպե՞ս է դրսևորվում հասարակության մոլորեցմամբ անբարեխիղճ մրցակցության օբյեկտիվ կողմը.

3. Տնտեսական մրցակցության բնագավառում իրավախախտման վերաբերյալ վարույթում ո՞վ է կրում վարույթով պատասխանողի համար բարենպաստ փաստական հանգամանքների ապացուցման պարտականությունը.

Առաջին հարցադրման կապակցությամբ.

«Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» օրենքի (այսուհետ նաև՝ **Օրենք**) 16-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ անբարեխիղճ մրցակցություն է համարվում տնտեսավարող սուբյեկտի ցանկացած գործողություն կամ վարքագիծ, որը հակասում է սույն օրենքին, այլ օրենքներին, նորմատիվ իրավական ակտերին կամ գործարար շրջանառության սովորույթներին, խախտում է տնտեսավարող սուբյեկտների միջև կամ վերջիններիս ու սպառողների կամ ձեռք բերողների միջև բարեխղճության ազնվության, արդարության, ճշմարտության և (կամ) անաչառության սկզբունքները:

Օրենքի 16-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ անբարեխիղճ մրցակցությունն արգելվում է: Նույն հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ անբարեխիղճ մրցակցություն են սույն օրենքի 17-24-րդ հոդվածներում նախատեսված դեպքերը, ինչպես նաև սույն հոդվածի 1-ին մասի հատկանիշներին համապատասխանող այլ գործողությունները:

Օրենքի 16-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ սույն օրենքի 16-24-րդ հոդվածներում նկարագրված իրավախախտումների հատկանիշների առկայության հարցը գնահատում է Հանձնաժողովը:

Վերոնշյալ իրավանորմերի համակարգային վերլուծությունից հետևում է, որ օրենսդիրը սահմանել է վարքագիծն անբարեխիղճ մրցակցություն որակելու երկու եղանակ. մի դեպքում անբարեխիղճ մրցակցության դեպքերն են Օրենքի 16-24-րդ հոդվածներով սահմանված առանձին դրսևորումները, մյուս դեպքում՝ Օրենքի 16-րդ հոդվածի 1-ին մասի հատկանիշները պարունակող գործողությունը կամ վարքագիծը, եթե այն.

- հակասում է Օրենքին, այլ օրենքներին, նորմատիվ իրավական ակտերին կամ գործարար շրջանառության սովորույթներին,

- խախտում է մրցակիցների միջև կամ վերջիններիս և սպառողների կամ ձեռք բերողների միջև բարեխղճության՝ ազնվության, արդարության, ճշմարտության և (կամ) անաչառության սկզբունքները:

Այսինքն, օրենսդրի կողմից սահմանված անբարեխիղճ մրցակցության առանձին դրսևորումների սահմանումը, ըստ էության, Օրենքի 16-րդ հոդվածի մասնավոր դեպքերի առարկայացումն է և, հետևաբար, Օրենքի 16-րդ հոդվածի 1-ին մասի հատկանիշների քննարկման անհրաժեշտությունը բացակայում է անբարեխիղճ մրցակցության մասնավոր դեպքերից յուրաքանչյուրի, այդ թվում՝ հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցության դեպքում:

Երկրորդ հարցադրման կապակցությամբ.

Օրենքի 21-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ անբարեխիղճ մրցակցություն է համարվում հասարակության մոլորեցումը, այդ թվում՝

1. ցանկացած գործողություն կամ վարքագիծ, որը մոլորեցնում է կամ կարող է մոլորեցնել հասարակությանը տնտեսավարող սուբյեկտի, նրա գործունեության կամ առաջարկած ապրանքների, դրանց գովազդմանը, տարածմանը կամ իրացմանը նպաստող միջոցառումների, ապրանքի աշխարհագրական ծագման կամ Օրենքի 20-րդ հոդվածում թվարկված բնութագրերի կամ պայմանների վերաբերյալ.

2. ապրանքների որակն անհիմն չափազանցնելը կամ որակի, քանակի կամ այլ բնութագրերի կամ ապրանքների ձեռքբերման կամ իրացման վերաբերյալ համապատասխան տեղեկատվություն չհիշատակելը կամ տեղեկատվությունն այն ձևով ներկայացնելը, որը կարող է հանգեցնել թյուր տպավորության ստեղծման (ապակողմնորոշման).

3. գովազդի մեջ (գովազդելու ընթացքում) կամ իրացման ընթացքում թերի կամ կեղծ կամ ոչ լիարժեք տվյալների (տեղեկությունների) նշումը կամ այնպիսի տվյալների (տեղեկությունների) բացակայությունը կամ տվյալների (տեղեկությունների) այն ձևով նշումը, որն սպառողին հնարավորություն չի տալիս ամբողջական պատկերացում

կազմելու իրացվող կամ գովազդվող ապրանքի կամ տնտեսավարող սուբյեկտի վերաբերյալ.

4. օրենքին հակասող, այդ թվում անբարեխիղճ կամ հակաօրինական կամ հավաստիության կամ պատշաճության խախտմամբ իրականացվող գովազդները, որոնք կարող են կանխել, սահմանափակել կամ արգելել տնտեսական մրցակցությունը կամ վնասել սպառողների շահերը:

Վերոնշյալ կարգավորումների հիման վրա Պատասխանատու ստորաբաժանումը հարկ է համարում, նախևառաջ, արձանագրել, որ հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցությունն իր բնույթով ունի ձևական կազմ, այսինքն՝ հետևանքի վրա հասնելը՝ սպառողի մոլորվելու փաստը, վարքագիծը Օրենքի 21-րդ հոդվածով որակելու պարտադիր և անհրաժեշտ պայման չէ: Ըստ այդմ, վարքագիծը հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցություն իրավախախտում որակելու համար բավարար է միայն մոլորվելու հնարավորությունն ու հավանականությունը, այլ ոչ թե ինքնին մոլորվելու փաստը:

Մյուս կողմից, հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցություն իրավախախտման ձևական բնույթը դրսևորվում է նրանում, որ արարքը կատարման փաստով համարվում է ավարտված: Այլ կերպ ասած՝ տնտեսավարող սուբյեկտի կողմից այլ վայրում, այդ թվում՝ ինտերնետային կայքի տարբեր բաժիններում, այլ միջոցով կամ հետագայում անհրաժեշտ տեղեկությունները հայտնելը կամ այլ կերպ հասանելի դարձնելը իրավախախտումը չի վերացնում:

Միևնույն ժամանակ, կարևոր է արձանագրել, որ օրենսդիրը այս իրավախախտման օբյեկտիվ կողմի սպառիչ ցանկ չի սահմանել, այլ մասնավորեցրել է դրանցից մի քանիսը, որոնք արտահայտվում են.

1) ապրանքի բնութագրերի կամ իրացման պայմանների վերաբերյալ թյուր տպավորության՝ ապակողմնորոշման հնարավորության ստեղծմամբ, այդ թվում՝ ապրանքների ձեռքբերման կամ իրացման վերաբերյալ համապատասխան տեղեկատվություն չհիշատակելու եղանակով.

2) սպառողին գովազդվող կամ իրացվող ապրանքի վերաբերյալ ամբողջական պատկերացում կազմելու հնարավորություն չտալով, այդ թվում՝ թերի, կեղծ կամ ոչ լիարժեք տվյալներ նշելու եղանակով.

3) տնտեսական մրցակցությունը կանխող, սահմանափակող կամ արգելող կամ սպառողների շահերը վնասող օրենքին հակասող գովազդով.

4) ցանկացած այլ դրսևորմամբ, որը ստեղծում է տնտեսավարող սուբյեկտի, նրա գործունեության կամ առաջարկած ապրանքների, դրանց բնութագրերի կամ այլ պայմանների վերաբերյալ մոլորեցնելու հնարավորություն:

Ընդ որում, միևնույն վարքագիծը միաժամանակ կարող է համապատասխանել հասարակության մոլորեցման մեկից ավելի դրսևորումներին: Այսպես, օրինակ՝ ապրանքների ձեռքբերման կամ իրացման վերաբերյալ համապատասխան տեղեկատվություն չհիշատակելը կարող է ոչ միայն ամբողջական պատկերացում

կազմելու հնարավորություն չտալ, այլ նաև ստեղծել թյուր տպավորության՝ ապակողմնորոշման հնարավորություն:

Վերոգրյալի համատեքստում ուշադրության է արժանի նաև այն հանգամանքը, որ Օրենքի 21-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցություն առկա չէ, եթե կարող է վնաս հասցվել սպառողների կյանքին, առողջությանը, անվտանգությանը, հասարակական կամ պետական անվտանգությանը կամ շրջակա միջավայրին: Այլ կերպ ասած՝ եթե տնտեսավարող սուբյեկտի վարքագիծը վնասում է կամ կարող է վնասել բացառապես հիշատակված հանրային շահերը, ապա այն դուրս է Հանձնաժողովի իրավասության տիրույթից:

Երրորդ հարցադրման կապակցությամբ.

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքի 43-րդ հոդվածի համաձայն՝

1. Անձի և վարչական մարմնի փոխհարաբերություններում ապացուցման պարտականությունը կրում է՝

ա) անձը՝ նրա համար բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում.

բ) վարչական մարմինը՝ անձի համար ոչ բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում:

2. Եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետով նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) անձը կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես տվյալ վարչական մարմնի միջոցով, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ վարչական մարմնի վրա:

3. Եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետով նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) վարչական մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես տվյալ անձի միջոցով, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ անձի վրա:

ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 28-րդ հոդվածի 1-2-րդ մասերի համաձայն՝

1. Կողմը պարտավոր է դատարանին ներկայացնել իր տիրապետման տակ կամ ազդեցության ոլորտում եղած այն բոլոր ապացույցները, որոնցով նա հիմնավորում է իր պահանջները կամ առարկությունները: Կողմն իրավունք չունի ներկայացնելու այնպիսի ապացույցներ, որոնք չեն ներկայացվել վարչական վարույթի ընթացքում, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ կողմը չի ներկայացնում բավարար հիմնավորումներ այն մասին, որ օբյեկտիվորեն զրկված է եղել նշված ապացույցները վարչական վարույթի ընթացքում ներկայացնելու հնարավորությունից:

2. Վարչական մարմինը պարտավոր է նաև ներկայացնել վարչական վարույթի բոլոր նյութերը, ինչպես նաև իր տիրապետման տակ կամ ազդեցության ոլորտում եղած այն բոլոր ապացույցները, որոնք հիմնավորում են հակառակ կողմի պահանջները կամ առարկությունները, բացառությամբ այն ապացույցների, որոնց վարչական մարմինը

կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես հակառակ կողմի միջոցով, և որոնք հակառակ կողմը չի ներկայացրել վարչական վարույթի ընթացքում:

ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 2.1-րդ մասի համաձայն՝ վիճարկվող վարչական ակտի իրավաչափությունը որոշելիս վիճարկող կողմի՝ իր համար բարենպաստ հետևանքներ առաջացնող ապացույցների՝ վարչական վարույթի ընթացքում չտրամադրման հետևանքով առաջացած ոչ բարենպաստ հետևանքների ապացուցման բեռը չի կարող դրվել վարչական մարմնի վրա:

Վերոնշյալ նորմերից հետևում է, որ անձի համար բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության ապացուցման պարտականությունը կրում է անձը: Ընդ որում, այն դեպքում, երբ անձի համար ոչ բարենպաստ փաստական հանգամանքները հերքող բարենպաստ փաստական հանգամանքների վերաբերյալ վարչական մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես տվյալ անձի միջոցով, ապա այդ փաստական հանգամանքների ապացուցման պարտականությունը դրվում է նրա վրա:

Միաժամանակ, հարկ է նկատել, որ վարչական մարմնի հետ փոխհարաբերություններում իր համար բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության ապացուցման պարտականությունն անձը կարող է կատարել «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքի 42-րդ հոդվածի 1-ին մասում թվարկված ապացույցներ ներկայացնելու միջոցով: Ընդ որում, այն դեպքում, երբ անձը վարչական վարույթի ընթացքում չի ներկայացում իր օգտին առկա բարենպաստ փաստական հանգամանքների վերաբերյալ ապացույցներ, զրկվում է դրանք նույնիսկ դատական վարույթում ներկայացնելու հնարավորությունից՝ բացառությամբ այն դեպքի, երբ ներկայացնում է բավարար հիմնավորումներ այն մասին, որ օբյեկտիվորեն զրկված է եղել նշված ապացույցները վարչական վարույթի ընթացքում ներկայացնելու հնարավորությունից:

Օրենքի 62-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ Հանձնաժողովը վարչական վարույթն իրականացնում է Հանձնաժողովի գործունեության ընդհանուր կանոնների համաձայն՝ այն հատուկ կանոնների պահպանմամբ, որոնք սահմանված են սույն օրենքով, իսկ նույն հոդվածի 2-րդ մասը սահմանում է, որ Հանձնաժողովի կողմից իրականացվող վարչական վարույթի համար սույն օրենքով առանձնահատկություններ սահմանված չլինելու դեպքում համապատասխան հարաբերությունների նկատմամբ կիրառելի են «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքի դրույթները:

Նման պայմաններում ակնհայտ է, որ «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքով նախատեսված բարենպաստ փաստական հանգամանքների ապացուցման պարտականության վերաբերյալ կարգավորումները հավասարապես կիրառելի են տնտեսական մրցակցության բնագավառում իրավախախտման վերաբերյալ վարույթով պատասխանողի առնչությամբ, քանի որ այդ կապակցությամբ Օրենքը առանձնահատկություններ չի սահմանել:

Վերոշարադրյալ դիրքորոշումների կիրառումը սույն գործի փաստերի նկատմամբ.

Վարույթը հարուցված է հեղուկացված գազի իրացման առնչությամբ Ընկերության վարքագծում հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցության հատկանիշների առերևույթ առկայության հիմքով:

Ընկերությունը Վարույթում քննարկվող հարցերի վերաբերյալ սույն որոշման ընդունման պահի դրությամբ որևէ դիրքորոշում չի ներկայացրել:

Սույն գործի փաստերի համաձայն՝

1. Ընկերության՝ օրենսդրական չափագիտության ենթակա ոլորտներում կիրառվող չափման միջոցները չեն համապատասխանել օրենսդրությամբ սահմանված պահանջներին:

2. Ընկերության վառելիքաբաշխիչ աշտարակի էլեկտրոնային հանգույցի ցուցիչի և ստուգաչափված չափանոթով լիցքավորվող վառելիքի (հեղուկացված ածխաջրածնային գազի) քանակի համապատասխանության ստուգման արդյունքում հայտնաբերվել է շեղում՝ Ընկերության վառելիքաբաշխիչ աշտարակի ճկափողերից մեկի արտացոլած ցուցանիշը կազմել է 15 Լ, աշխատանքային չափանմուշի արտացոլած ցուցանիշը՝ 9.9 Լ, փաստացի շեղումը կազմել է 5.1 Լ, որից թույլատրելին կազմել է 0.10 Լ, թույլատրելի շեղումից պակաս էր 5 Լ:

Վերոնշյալի կապակցությամբ Հանձնաժողովը հարկ է համարում անդրադառնալ հետևյալ հարցադրմանը.

Արդյո՞ք հեղուկացված գազի իրացման առնչությամբ Ընկերության վարքագիծը պարունակում է հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցության հատկանիշներ.

Տվյալ դեպքում Ընկերությունն իր կողմից առաջարկվող ապրանքի՝ հեղուկացված գազի իրացման համար լիտրի հաշվարկով առաջարկում է որոշակի գին, սակայն իրականում թերլիցքավորում իրականացնելու միջոցով Ընկերությունը սպառողներից լիտրի հաշվարկով գանձում է առաջարկածից ավելի բարձր գին:

Ստացվում է, որ սպառողները հեղուկացված գազ ձեռքբերելու համար, տեսնելով լիտրի համար առաջարկվող գինը, կատարում են վճարում՝ համապատասխան վճարման ենթակա դրամական միջոցները 1 լիտրի արժեքին բաժանելու պարզ գործողության միջոցով մտածելով, թե ձեռք են բերում որոշակի քանակությամբ հեղուկացված գազ, մինչդեռ Ընկերությունն իրականացնում է թերլիցքավորում՝ սպառողներին իրացնելով ավելի քիչ քանակությամբ հեղուկացված գազ, որպիսի պայմաններում սպառողները լիտրի հաշվարկով վճարում են ավելի թանկ:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ Ընկերության կողմից առաջարկվող ապրանքի՝ հեղուկացված գազի իրացման ընթացքում գազի գնի վերաբերյալ կեղծ տվյալի նշումը սպառողներին հնարավորություն չի տալիս ամբողջական պատկերացում կազմել իրացվող ապրանքի վերաբերյալ:

Ողջ վերոգրյալի հաշվառմամբ՝ Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ հեղուկացված գազի թերլիցքավորմամբ վաճառք իրականացնելու Ընկերության վարքագիծը պարունակում է հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցության հատկանիշներ, որի կապակցությամբ օրենսդրությամբ նախատեսված է իրավական հետևանք՝ պատասխանատվության միջոցի կիրառում:

2) Ընկերության նկարմամբ պատասխանատվության միջոց կիրառելու հարցի կապակցությամբ.

Օրենքի 92-րդ հոդվածի համաձայն՝ տնտեսական մրցակցության բնագավառում իրավախախտման համար Հանձնաժողովն իրավասու է տնտեսավարող սուբյեկտներին, պետական մարմիններին և դրանց պաշտոնատար անձանց տալու նախազգուշացում կամ նշանակելու տուգանք:

Օրենքի 93-րդ հոդվածի 7-րդ մասի համաձայն՝ անբարեխիղճ մրցակցության համար նշանակվող տուգանքի չափը կազմում է տնտեսավարող սուբյեկտի՝ տվյալ իրավախախտմանը նախորդող տարվա հասույթի մինչև հինգ տոկոսը:

Օրենքի 93-րդ հոդվածի 13-րդ մասի համաձայն՝ նախորդ տարում 12 ամսից պակաս գործունեություն իրականացրած լինելու դեպքում սույն հոդվածով նախատեսված տուգանքների չափը կազմում է իրավախախտմանը նախորդող, բայց ոչ ավելի, քան 12 ամսվա գործունեության ժամանակահատվածի հասույթի նկատմամբ սույն հոդվածում նախատեսված տոկոսը:

Օրենքի 94-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պատասխանատվության միջոց կիրառելիս Հանձնաժողովը հաշվի է առնում տվյալ իրավախախտման բնույթը, տևողությունը, իրավախախտման հնարավոր կամ փաստացի ազդեցությունը շուկայում մրցակցային իրավիճակի կամ սպառողների շահերի վրա, տնտեսավարող սուբյեկտի կողմից տվյալ խախտման կրկնակիությունը, եթե նախորդ խախտման համար պատասխանատվության միջոց կիրառելու օրվանից չի անցել հինգ տարի, տնտեսավարող սուբյեկտի դիտավորության աստիճանը, տնտեսավարող սուբյեկտի կողմից իրավախախտում կատարվելու շարժառիթները և հանգամանքները, տնտեսավարող սուբյեկտի կողմից իրավախախտում կատարվելու փաստն ընդունելու կամ Հանձնաժողովի հետ համագործակցելու հանգամանքը, պատասխանատվությունից ազատելու հիմքերը, տնտեսավարող սուբյեկտի վրա նշանակվող տուգանքի հնարավոր ազդեցությունը, տվյալ տնտեսավարող սուբյեկտի գործունեության ոլորտը և տնտեսավարող սուբյեկտի պատմությունը:

Օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասի 21-րդ կետի համաձայն՝ Հանձնաժողովը սահմանում է պատասխանատվության միջոցի ընտրության և տուգանքի հաշվարկման մեթոդաբանությունը:

Օրենքի 94-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ պատասխանատվության միջոցի ընտրության և տուգանքի հաշվարկման մեթոդաբանությունը սահմանվում է Հանձնաժողովի ենթաօրենսդրական նորմատիվ իրավական ակտով:

Հանձնաժողովի 2021 թվականի դեկտեմբերի 28-ի «Պատասխանատվության միջոցի ընտրության և տուգանքի հաշվարկման մեթոդաբանությունը սահմանելու մասին» թիվ 395-Ն որոշմամբ (այսուհետ նաև՝ **թիվ 395-Ն որոշում**) սահմանված պատասխանատվության միջոցի ընտրության և տուգանքի հաշվարկման մեթոդաբանության (այսուհետ նաև՝ **Մեթոդաբանություն**) 1-ին կետի համաձայն՝ պատասխանատվության միջոցի ընտրության և տուգանքի հաշվարկման մեթոդաբանությունը կարգավորում է Հանձնաժողովի կողմից Օրենքով սահմանված

տնտեսական մրցակցության բնագավառում պատասխանատվության միջոցների ընտրության և տուգանքի հաշվարկման հետ կապված հարաբերությունները:

Մեթոդաբանության 9-րդ կետի համաձայն՝ տուգանքը հաշվարկում է հետևյալ բանաձևով.

$$S = F + F \times (\Theta - U)$$

Որտեղ՝

S-տուգանքի չափն է,

F-տուգանքի բազային գումարը,

Ծ-ծանրացնող բոլոր հանգամանքների համար սահմանված տոկոսների հանրագումարը,

Մ-մեղմացնող բոլոր հանգամանքների համար սահմանված տոկոսների հանրագումարը:

Բազային գումարի հաշվարկը.

Մեթոդաբանության 11-րդ կետի 2-րդ ենթակետի համաձայն՝ երկրորդ խումբ իրավախախտումների դեպքում կիրառվող մեթոդը վերաբերում է անբարեխիղճ մրցակցությանը, բացառությամբ ակցիաների:

Մեթոդաբանության 21-րդ կետի համաձայն՝ երկրորդ խումբ իրավախախտումների դեպքում կիրառվող տուգանքի բազային գումարը հաշվարկվում է $F = \angle \times 2.5\% \times \theta$ բանաձևով, որտեղ՝

F-ն տուգանքի բազային գումարն է,

Հ-ն ապրանքի իրացումից ստացված հասույթն է կամ ընդհանուր հասույթի կեսն է,

Ժ-ն իրավախախտման տևողության գործակիցն է:

Ապրանքի իրացումից ստացված հասույթ.

Մեթոդաբանության 2-րդ կետի 1-ին ենթակետի համաձայն՝ ապրանք է համարվում տվյալ իրավախախտման առնչությամբ Հանձնաժողովի կողմից հատկորոշված ապրանքային շուկայի ապրանքատեսակային սահմանում ներգրավված ապրանքը, իսկ ապրանքային շուկա հատկորոշված չլինելու դեպքում՝ ապրանքը, որն իրավախախտման հետևանքով ստացել է կամ կարող էր ստանալ իրացման համար առավելություն, իսկ դա որոշելու անհնարինության դեպքում՝ Էկոնոմիկայի նախարարի 2013 թվականի սեպտեմբերի 19-ի N 875-Ն հրամանի 1-ին կետով հաստատված հավելվածով նախատեսված դասակարգչի, ըստ հաջորդականության, ենթակարգում, ենթակարգում առանձնացված չլինելու դեպքում՝ կարգում, կարգում առանձնացված չլինելու դեպքում՝ դասում և դասում առանձնացված չլինելու դեպքում՝ խմբում ներառված ապրանքը:

Մեթոդաբանության 2-րդ կետի 5-րդ ենթակետի համաձայն՝ համապատասխան ժամանակահատվածը Հանձնաժողովի կողմից վարույթ հարուցելու մասին որոշման ընդունման պահին դադարեցված իրավախախտումների դեպքում՝ իրավախախտման դադարեցմանը նախորդող տարին է: Հանձնաժողովի կողմից վարույթ հարուցելու մասին որոշման ընդունման պահին չդադարեցված իրավախախտումների դեպքում՝ Հանձնաժողովի կողմից վարույթ հարուցելու մասին որոշման ընդունմանը նախորդող տարին է: Իրավախախտման դադարեցման կամ վարույթ հարուցելու մասին որոշման

ընդունմանը նախորդող տարում 12 ամբողջական ամսից պակաս գործունեություն իրականացրած լինելու դեպքում՝ իրավախախտման դադարեցման կամ վարույթ հարուցելու մասին որոշման ընդունմանը նախորդող, բայց ոչ ավել քան 12 ամբողջական ամսվա գործունեության ժամանակահատվածն է:

Մեթոդաբանության 22-րդ կետի համաձայն՝ բազային գումարի հաշվարկման համար հիմք ընդունվող հասույթի ընտրությունն իրականացվում է Մեթոդաբանության 15-րդ, 16-րդ և 17-րդ կետերով սահմանված կարգով:

Մեթոդաբանության 15-րդ կետի համաձայն՝ բազային գումարի հաշվարկման համար հիմք է ընդունվում ապրանքի իրացումից ստացված հասույթը:

Մեթոդաբանության 16-րդ կետի համաձայն՝ բազային գումարի հաշվարկման համար ապրանքի իրացումից ստացված հասույթի փոխարեն հիմք է ընդունվում ընդհանուր հասույթը, եթե.

1) իրավախախտումը չի առնչվում որևէ ապրանքի հետ.

2) կիրառվող բազային գումարը հաշվարկվում է անձանց խմբում ընդգրկված այն տնտեսավարող սուբյեկտի նկատմամբ, որը չունի ապրանքի իրացումից ստացված հասույթ.

3) պետական մարմնից ստացված տեղեկատվության հիման վրա հնարավոր չէ գնահատել ապրանքի իրացումից ստացված հասույթը և տնտեսավարող սուբյեկտը չի ներկայացրել ապացույցներ ընդհանուր հասույթի, ապրանքի իրացումից ստացված հասույթի և դրանց գոյացման հիմքերի վերաբերյալ:

Տվյալ դեպքում,

Հանձնաժողովը հիմք է ընդունում

ՀՀ դրամ:

Իրավախախտման տևողությունը.

Մեթոդաբանության 19-րդ կետի համաձայն՝ իրավախախտման տևողության գործակիցը հաշվարկվում է հետևյալ բանաձևով.

$$\sigma = U/12$$

Որտեղ՝

σ -ն իրավախախտման տևողության գործակիցն է.

U-ն դիտարկվող ժամանակահատվածն է:

Մեթոդաբանության 23-րդ կետի համաձայն՝ եթե դիտարկվող ժամանակահատվածը չի գերազանցում 12 ամբողջական ամիսը, ապա իրավախախտման տևողության գործակիցը հաշվարկվում է 1, իսկ եթե դիտարկվող ժամանակահատվածը 12 ամբողջական ամսից ավելի է՝ իրավախախտման տևողության գործակիցը հաշվարկվում է 1.5:

Տվյալ դեպքում

Ուստի, Ընկերության կողմից իրավախախտում
կատարելու ժամանակահատվածը , հետևաբար, սույն գործով
իրավախախտման տևողության գործակիցը է:

Վերոնշյալից բխում է, որ տուգանքի բազային գումարը կազմում է ՀՀ
դրամ՝ ըստ հետևյալ հաշվարկի.

$$Բ = Հ \times Խ \times Ժ = \quad \times 2.5\% \times \quad = \quad ՀՀ \text{ դրամ:}$$

Պատասխանարվությունը ծանրացնող և մեղմացնող հանգամանքներ.

Մեթոդաբանության 31-32-րդ կետերով և 39-40-րդ կետերով սահմանված են
երկրորդ խումբ իրավախախտումների դեպքում պատասխանատվությունը ծանրացնող
և մեղմացնող հանգամանքները, ինչպես նաև սահմանված են բազային գումարից
ծանրացնող և մեղմացնող հանգամանքների հաշվարկման դրույքաչափերը:

Միաժամանակ, Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ Օրենքի 94-րդ հոդվածի 1-ին
մասով սահմանված պատասխանատվության միջոց կիրառելիս Հանձնաժողովի կողմից
գնահատման ենթակա այլ հանգամանքներ առկա չեն:

Տուգանքի հաշվարկը.

Վերոշարադրյալից հետևում է, որ տուգանքի չափը կազմում է ՀՀ դրամ
համաձայն հետևյալ հաշվարկի.

$$S = Բ + Բ \times (Ծ - Ս) = \quad + \quad \times (\% - \%) = 12\,399\,564 \text{ ՀՀ դրամ:}$$

Մեթոդաբանության 10-րդ կետի համաձայն՝ տուգանքի վերջնական գումարը
կլորացվում է դեպի ներքև 1000 ՀՀ դրամի ճշգրտությամբ, հետևաբար, Ընկերության
նկատմամբ նշանակվող տուգանքի չափը կազմում է 12 399 000 (տասներկու միլիոն
երեք հարյուր իննսունինը հազար) ՀՀ դրամ:

3) Պատասխանարվության միջոցի համապատասխանեցումը.

Սույ գործով հաստատվել է, որ Ընկերությունը 15 և ցուցանիշ նշելով իրականում
սպառողներին իրացրել է 9.9 և հեղուկացված գազ՝ 5.1 և պակաս, այսինքն, յուրաքանչյուր
սպառողի դեպքում գրեթե 35 տոկոսի չափով Ընկերությունն իրականացրել է
թերլիցքավորում՝ մոլորեցնելով սպառողներին և ստիպելով վճարել ավելի թանկ: Վերը
նշվածից բխում է, որ Ընկերության հասույթի շուրջ մեկ երրորդը (շուրջ ՀՀ դրամ)
իրավախախտման հետևանք է և գերազանցում է Մեթոդաբանությամբ
հաշվարկված 12 399 000 ՀՀ դրամ տուգանքի գումարի չափը:

Նման պայմաններում Հանձնաժողովը գտնում է, որ հաշվարկված տուգանքի
գումարի չափը՝ 12 399 000 ՀՀ դրամն ակնհայտ անհամաչափ է
պատասխանատվության միջոցի կիրառման նպատակին հասնելու համար:

Մեթոդաբանության 50-րդ կետի համաձայն՝ պատասխանատվության միջոցի
տեսակի ակնհայտ անհամապատասխանության կամ տուգանքի գումարի չափի փոքր
լինելու հիմքով ակնհայտ անհամաչափության դեպքում պատասխանատվության միջոցի
կիրառման նպատակներին հասնելու համար Հանձնաժողովն իր նախաձեռնությամբ

կարող է մեծացնել տուգանքի գումարի չափը՝ պահպանելով օրենսդրությամբ սահմանված տուգանքի առավելագույն չափը:

Հետևաբար, Հանձնաժողովը, համադրելով վերոնշյալ իրավակարգավորումները և խնդրո առարկա հանդիսացող իրավախախտման փաստական հանգամանքները, գտնում է, որ Ընկերության նկատմամբ 12 399 000 (տասներկու միլիոն երեք հարյուր ինսունինը հազար) ՀՀ դրամ դրամի չափով տուգանքի նշանակման փոխարեն անհրաժեշտ է նշանակել

տուգանք, որը կազմում է 24 799 129 (քսանչորս միլիոն յոթ հարյուր ինսունինը հազար մեկ հարյուր քսանինը) ՀՀ դրամ: Ընդ որում, նշված 24 799 129 ՀՀ դրամ տուգանքի գումարը ևս փոքր է :

Մեթոդաբանության 10-րդ կետի համաձայն՝ տուգանքի վերջնական գումարը կլորացվում է դեպի ներքև 1000 ՀՀ դրամի ճշգրտությամբ, հետևաբար, Ընկերության նկատմամբ նշանակվող տուգանքի չափը կկազմի 24 799 000 (քսանչորս միլիոն յոթ հարյուր ինսունինը հազար) ՀՀ դրամ:

Այսպիսով, Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ Ընկերության նկատմամբ նշանակվող տուգանքի չափը կազմում է 24 799 000 (քսանչորս միլիոն յոթ հարյուր ինսունինը հազար) ՀՀ դրամ:

3) Ընկերությանը հանձնարարություն տալու հարցի կապակցությամբ.

Օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետի համաձայն՝ Հանձնաժողովը (...) սույն օրենքը խախտելու համար տնտեսավարող սուբյեկտներին, պետական մարմիններին և նրանց պաշտոնատար անձանց ենթարկում է պատասխանատվության՝ հանձնարարելով իր սահմանած ժամկետում շտկել խախտումը և հետագայում բացառել այն:

Սույն գործի փաստական հանգամանքների համատեքստում Հանձնաժողովը գտնում է, որ Ընկերությանը հանձնարարություն տալու անհրաժեշտությունը բացակայում է:

7. Եզրափակիչ մաս.

Հիմք ընդունելով վերոգրյալը և ղեկավարվելով Օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետով, 67-րդ հոդվածի 2-րդ մասով, 100-րդ հոդվածի 2-րդ մասով, «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքի 70-րդ, 71-րդ, 72-րդ հոդվածներով, ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 72-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝ Հանձնաժողովը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց

1. «ԼԵՎ 7» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության հեղուկացված գազի թերլիցքավորմամբ վաճառք իրականացնելու վարքագիծը որակել որպես

հասարակության մոլորեցման դրսևորմամբ անբարեխիղճ մրցակցություն (այսուհետ՝ **Օրենքի խախտում**):

2. Օրենքի խախտման համար «ԼԵՎ 7» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության նկատմամբ նշանակել 24 799 000 (քսանչորս միլիոն յոթ հարյուր իննսունինը հազար) ՀՀ դրամի չափով տուգանք:

3. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում դրա պատճենը «ԼԵՎ 7» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերությանը հանձնելուն հաջորդող օրվանից:

4. Սույն որոշման 2-րդ կետը դրանով նշանակված տուգանքը մինչև սույն որոշման անբողոքարկելի դառնալը չվճարվելու դեպքում ենթակա է հարկադիր կատարման՝ «Դատական ակտերի հարկադիր կատարման մասին» օրենքով սահմանված կարգով:

5. Սույն որոշումը կարող է բողոքարկվել վարչական կամ դատական կարգով՝ ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկամսյա ժամկետում:

6. Սույն որոշման բողոքարկումը չի կասեցնում դրա գործողությունը կամ կատարումը:

ՆԱԽԱԳԱՀ

Գ. ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ

2024 թ. հոկտեմբերի 9

Երևան